

Publicerad 2015-06-26 22:50 av Maria Sundelin

Jag får stå mitt kast

Svarta ögon

```
<table border="0" width="100%" cellpadding="0" cellspacing="0">
```

```
<tbody>
```

```
<tr>
```

```
<td bgcolor="#000000">
```

```
<table border="0" width="100%" cellpadding="1" cellspacing="0">
```

```
<tbody>
```

```
<tr>
```

```
<td bgcolor="#ffffff">
```

```
<table border="0" width="100%" cellpadding="5" cellspacing="0">
```

```
<tbody>
```

```
<tr>
```

```
<td valign="top" bgcolor="#000000">
```

Känner skuggan åter komma krypande

Sänka sig över mina ögon ännu en gång

För att hindra dem från att le skratta

Mitt skratt och mina leenden är äkta nu

Men att få le även med ögonen

Var tydligen för mycket att våga be om

Det mörkaste vinternattssvarta finns ännu

Kvar som ett ärr från mitt förflutna

För i samma andetag som jag lärde mig

Hur man döljer smärtan för omvärlden

Så förlorade jag min förmåga att le med ögonen

Och så länge jag skäms över mina tårar

Kommer ögonen förbli svarta som natten

Precis som jag bad om den där gången

Då jag lärde mig att leva mitt liv bakom murar

```
</td>
```

```
</tr>
```

```
</tbody>
```

```
</table>
```

```
</td>
```

```
</tr>
```

```
</tbody>
```

</table>

</td>

</tr>

<tr>

<td height="5"></td>

</tr>

</tbody>

</table>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten